

sel — hvormed forudsættes ligestillet Hensættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring — er udelukket fra at vinde Beværter- eller Gæstgiveradkomst, er udarbejdet efter Forhandling med det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg angaaende de gældende Bestemmelser om Frakendelse og Generhvervelse af de borgerlige Rettigheder. Det er ikke mindst med Henblik paa Uagtsomhedsforbrydelser og betingede Domsfældelser fundet ønskeligt at aabne Handelsministeren en Dispensationsadgang i saadanne Tilfælde, hvor den Handling, for hvilken den paagældende er dømt, ikke skønnes at gøre ham uegnet til at drive vedkommende Virksomhed.

Bestemmelsen i Stk. 1, Nr. 6, er iøvrigt udarbejdet under den Forudsætning, at man i Overensstemmelse med det nævnte justitsministerielle Udvalgs Forslag gaar bort fra Begrebet „Tab af borgerlige Rettigheder“. Skulde dette dog ikke blive Tilfældet, foreslaas Stk. 1, Nr. 6, 1ste Punktum, i Overensstemmelse med Næringslovens § 3, Nr. 5, affattet saaledes:

„at han ikke er frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse, eller, for saa vidt angaar Tiden før Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, ikke ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening værende Handling uden derfor at have opnaaet Åresoprejsning.“

Bestemmelserne i Stk. 1, Nr. 7, lempes i nogen Grad de gældende Regler, hvorefter 3 Domme eller Bødevedtagelser for Overtrædelse af enhver af Beværterlovens Bestemmelser udelukker, at den paagældende i et Tidsrum af 5 Aar kan erhverve Beværter- eller Gæstgiveradkomst.

De i Stk. 2—4 foreslaaede Bestemmelser svarer til Forskrifterne i Næringslovens § 3, Stk. 3 og 5, samt nævnte Lovs § 7.

Det er ikke fundet fornødent at opretholde den i Beværterlovens § 4, Nr. 3, Stk. 2, indeholdte særlige Regel angaaende tidligere Domme afsagt af tyske Domstole i Sønderjylland.

Til § 3.

(Beværterlovens § 4, Stk. 3).

I denne Paragraf, der er udarbejdet med Næringslovens § 8 for Øje, foreslaas det fastsat, at Adkomster til Aktieselskaber m. v. kun kan udfærdiges, naar Vedtægterne hjemler den paagældende Virksomhed, og naar Direktionen og samtlige Bestyrelsens Medlemmer opfylder de i § 2 fastsatte

personlige Betingelser. Dog aabnes der Adgang for Handelsministeren til at dispensere, naar Flertallet af Bestyrelsens Medlemmer opfylder de foreskrevne Betingelser. Der vil herefter være Mulighed for, at et Selskab opnaar Beværteradkomst, selv om f. Eks. et af Bestyrelsens Medlemmer er under 25 Aar.

Bestemmelsen i Stk. 1, 2det Punktum, tilsigter at hindre, at § 8, hvorefter Beværtere og Gæstgivere som Hovedregel ikke maa have mere end eet Forretningssted i vedkommende Kommune, søges omgaaet ved Oprettelse af Aktieselskaber.

I Stk. 3 er der foreslaaet foreskrevet Indberetningspligt til Politiet angaaende Personskifte indenfor Direktion eller Bestyrelse, jfr. herved Bestemmelserne i § 40, Stk. 2, om Bortfald af et Selskabs Beværter- eller Gæstgiveradkomst.

I Paragraffens sidste Stykke fastslaas det, at Bestemmelserne om Selskaber m. v. ogsaa kommer til Anvendelse paa Stiftelser, Fonds og lign. Institutioner.

Til § 4.

(Beværterlovens § 10, Stk. 1, jfr. § 2, Stk. 1).

I Stk. 1 er det foreslaaet fastsat, at Beværter- og Gæstgiverbevillinger kun kan meddeles og fornyes for et Tidsrum af højst 8 og mindst 5 Aar. Aaremaalet, der skal være ens for alle Bevillinger, fastsættes i Beværtervedtægten. Angaaende disse Bestemmelser henvises iøvrigt til de indledende Bemærkninger.

Ifølge den gældende Beværterlov antages den lokale Bevillingsmyndighed ikke at være berettiget til at begrænse de udfærdigede Bevillinger hverken i Henseende til Indhold, Aaremaal eller paa anden Maade, ligesom særlige Vilkaar ikke kan knyttes til Bevillingerne; dog antages den lokale Myndighed at kunne udfærdige Bevillinger, der kun gælder for en Del af Aaret, nemlig de saakaldte „Sommerbevillinger“. Denne Praksis foreslaas lovfæstet. I de Tilfælde, hvor der maatte være Trang til at give begrænsede Bevillinger, f. Eks. Bevillinger, der kun giver Adgang til Udkænkning af Øl, eller Bevillinger, der gælder for et kortere Aaremaal, maa Sagen forelægges Overbevillingsnævnet, dog at den lokale Myndighed som hidtil vil have Adgang til at give Bevillinger, der kun gælder for Sommer- (eller Vinter-) halvaaret.

Den gældende Beværterlov indeholder ingen Bestemmelser for det Tilfælde, at en Bevillings Gyldighedstid er udløbet, uden